

Ἡ Διοικήσεις Τοῦ Κλάδου ἐπ' εὐκαιρία τῶν Ἀγίων ἡμερῶν τοῦ Πάσχα εὐχεται εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συναδέλφους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΙΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 740

ΑΘΗΝΑΙ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1973

Τὰ καίρια προβλήματα τοῦ κλάδου

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Χρῆζοντα ἀμέσου ἐπιλύσεως

Α' ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀλήθειαν τὸ γεγονός, ὅτι οἱ λαοί, τὰ κράτη, αἱ κοινωνίαι, ποὺ ἔδωσαν πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἤκμασαν, προώδευσαν, ἐδοξάσθησαν, ἀνήγειραν μεγάλα ἐθνικὰ οἰκοδομήματα. Ἀντιθέτως τὰ κράτη ποὺ παρημέλησαν τὸ καθήκον τους τοῦτο, κατεστράφησαν, ἐξουθενώθησαν, διελύθησαν.

Τὸ μέγεθος δὲ τῆς ἀντοχῆς παντὸς ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, εἶναι στενῶς συνδεδεμένον μὲ τὸ βῆρος καὶ τὴν στερεότητα τῆς θεμελιώσεώς του.

Κινεῖ τὸν θαυμασμόν καὶ λάμπει ἀπαστρέπτον τὸ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καλλιμάρμαρον οἰκοδόμημα, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀντοχῆς τοῦτου τὸν λόγον ἔχουν τὰ ὑπὸ τὸ ἔδαφος θεμέλιά του ἅτινα ὀλίγον μόνον προσελκύουν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν προσοχὴν.

Τοῦ σοβαρωτάτου τοῦτου ἔργου τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος πρωταρχικῆς σημασίας ἐργάτης εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις καὶ δὴ ἡ Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις, τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, τὸ ὅποιον εἶναι κατ' ἐξοχὴν Σχολεῖον τοῦ ἔθνους. Τὴν ψυχὴν δὲ τοῦ Σχολείου τοῦτου ἀποτελεῖ ὁ Διδάσκαλος. Τὰ πλεῖστα τῶν προβλημάτων τῆς Στοιχειώδους Παιδείας, συνοψίζονται εἰς ἓν μόνον κεντρικὸν καὶ θεμελιώδες, τὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ Διδασκάλου.

Ἕλλην δὲ Διδάσκαλος θὰ εἴπη πυρός, μεταδίδων τὸ φῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τὸ πῦρ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Διαθέτει ἐξ ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, μεταδίδει τὸν ἔνθουσιασμόν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων, μεταγγίζει ἐκ τῆς καρδίας του τὸ αἷμα τῆς Ἑλληνικῆς πίστεως, μεταλαμπαδεύει τὸ πῦρ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν του, ἐκδραπέττει ἑαυτὸν μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ παράδειγμά του.

Ἀλλὰ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον δυστυχῶς, τὸ πνεῦμα εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν ὕλην, ἡ ψυχὴ μὲ τὸ σῶμα, ἡ ἐλευθερία μὲ τὴν ἀνάγκην. Ὁ καλὸς διδάσκαλος, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του καὶ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀπαστολήν του, ὅσον ἔνθουσιώδης, ὅσον ἀρτίως ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένος, ὅσον ἰδεολόγος καὶ ἄν εἶναι, ἔχει ἀνάγκην ὡς ἄνθρωπος μίαν ὑλικὴν βάσιν. ἔχει ἀνάγκην τέλος πάντων τῶν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων, αἱ ὅποια θὰ ἐξασφαλίσουν εἰς αὐτὸν μίαν ἀξιοπρεπῆ ζωὴν καὶ τὴν δυνατότητα μίαν ἀποδοτικῆς ἐργασίας.

Ἀτυχῶς ὅμως μέχρι τοῦδε ὁ Ἕλλην Διδάσκαλος συναντοῦσε τὴν ἀδυναμίαν καὶ πολλακίς καὶ τὸν ἐπαιγμόν.

Ἐκουράσθη πλεόν νὰ ἀκούῃ λόγους κολακευτικούς, ὕμνους διὰ τὸ ἔργον του, ὑπὸ ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων χειλέων!

Θέλει ἔμπρακτον ἀναγνώρισιν τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου του, ἵνα μὴ παρουσιάζεται σκυθρωπός, μὲ τὸ παράπονον τῆς ἀδικίας ζωγραφισμένον εἰς τὸ πρόσωπόν του!

Θέλει νὰ σταματήσῃ τὰ ἄραϊα λόγια!

Θέλει ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆ νὰ πάρῃ σάρκα καὶ ὄστα! Νὰ γίνῃ πράξις! Νὰ χορηγηθῶν καὶ εἰς τὸν Διδάσκαλον ὑπερωριακὰ ἀμοιβὰ καὶ δίκαια ἐπιδόματα, ὡς χορηγοῦνται εἰς ὄλους τοὺς λοιποὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Διότι, μόνον ὁ Διδάσκαλος ἐργάζεται ὑπερωριακῶς, καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους καὶ μὴ ἡμέρας, καὶ πάντοτε ἕνευ

οὐδεμίας ἀποζημιώσεως. Νὰ λείψῃ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ὑλικὴ μείωσις, ἡ ὅποια τὸν συνοδεύει χρόνια τώρα, ἔναντι τῶν ἄλλων συναδέλφων τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλων. Τίποτε δὲν δικαιολογεῖ τὴν βραδύτητα τῆς ἐπιλύσεως τῶν σοβαρῶν καὶ δικαίων προβλημάτων του.

Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἔφθασε.

Οἱ Γενναῖοι ἄνδρες τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὅποιοι ποιοῦν διὰ τὸ θέμα τῆς ἐκπαίδευσως, ἔθεσαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὡς κύριον μέλημά των τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν.

Ἄς ἐκδηλώσῃ ζηρότερον τὴν μέριμναν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ τὸ ἔργον του, ἅς τοῦ ἀποδώσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας, καὶ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ πράξουν ἐκεῖνο ποὺ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου ἐπιτάσσει.

Ἡ κοινωνικὴ εὐημερία ἀπαιτεῖ ἐπιμόνως νὰ ἐξυψωθῇ ἡ Παιδεία, διότι δι' αὐτῆς θὰ δημιουργηθῇ ὁ εἰδικευμένος ἐργάτης τῆς καὶ ὁ πιστὸς φρουρὸς τῆς. Αὐτὰ τὰ δύο ἀποτελοῦν τὴν βάση τῆς Ὀμοσπονδίας μας ζωῆς καὶ ἐπ' αὐτῶν στηρίζεται ἡ Αἰώνια Ἰδέα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὅποια διὰ τῆς Παιδείας, ἔγινε φῶς καὶ φωτίζει τὸν κόσμον.

Β' ΤΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Ἐπὶ ἔτη πολλὰ ὁ Διδασκαλικὸς Κόσμος, ὑπὸ τὴν καταθλιπτικὴν πίεσιν τῆς ἀδήριτου ἀνάγκης βελτιώσεως τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς θέσεώς του καὶ ὑπὸ τὸ ἄγχος τῆς βαθμολογικῆς στασιμότητος, ἀπεδύθη εἰς μακροὺς καὶ κοπιώδεις ἀγῶνας, κατορθώσας νὰ κερδήσῃ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι Δημοσίοι ὑπαλλήλοι τῆς αὐτῆς ἀφητηρίας ἀπελάμβανον.

Οὕτω ἐπέτυχεν τὴν ἐνιστοποίησιν τῶν 5ου καὶ 4ου βαθμῶν καὶ κατέκτησεν τοὺς 3ον καὶ 2ον. Καὶ νὰ εἶναι, μὲν, ἡξυβήθησαν αἱ ἀνώτεροι θέσεις εἰς μικρὸν ποσοστὸν, οὐχὶ πάντως εἰς ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τοὺς ἄλλους δημοσιοῦπαλληλικούς Κλάδους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐδόθη, ὄντως, μία γενναία, δυναταί τις νὰ εἴπη, παραχώρησις, οὐχὶ ὅμως ἡ ἐμπρέπουσα καὶ ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπαγορευομένη καὶ ἐνδεδειγμένη. Φαίνεται ὅτι κάποιοι ζηγῶντες καὶ φρονήσαντες, πιθανῶς, ἐτὸ τῶν... Διδασκάλων τῶν παιδῶν (!), εἰσηγήθησαν εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ φλογεροὺς ἡγέτας τῆς Ἐπαναστάσεως, —διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα—, τὴν κατάργησιν τῆς ἐνιστοποίησεως τῶν 5ου καὶ 4ου βαθμῶν, ἀντὶ τῆς ἐνιστοποίησεως ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι καὶ τοῦ 4ου, τὸν περιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν θέσεων τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν 3ου καὶ 2ου, ἀντὶ τῆς διευρύνσεως συμφῶνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ Συντάγματος —ἔδει νὰ εἶχον λάβει ὡς ἀνωτέρους βαθμοὺς τοὺς 3ον καὶ 2ον κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς βαθμολογικῆς πυραμίδος—, τὴν κολώσιν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ἀντὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐτῶν φοιτήσεως εἰς αὐτάς καὶ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ καθισταμένης ταύτης ἀδυνατοῦ, τὴν δημιουργίαν πέντε Ἀνωτάτων Παιδαγωγικῶν Σχολῶν, ἀνεξαρτήτων τῶν Πανεπιστημίων, ἐπὶ συγχρόνως περὶ λειτουργίας Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀντιλήψεων... καὶ ἐπέτυχον πλήρως τοῦ σκοποῦ των, παρὰ τὴν ἀγαθὴν περὶ αὐτῶν προαίρεσιν τῆς Ἐπαναστάσεως.

